

ناراهوي بېدهنگ گوتاري نيوروتيكی و شيعريه تي ياخيپوون

حسين له تيف
(دوره بنديخان)

له سهره تاي سهره تاكانه وه، شيعر دوو ته رزي سهره كييه،
ته رزي يه كه م ته رزي نورفييه، ته رزي دووهم ته رزي هوميريه .
يه كه ميان نماژه يه بؤ ناوي (نورفيؤس) ي شاعير، دووهميشيان
نماژه يه بؤ هوميرؤس. يه كه ميان شيعر ده باته وه سهر دؤخه
دهرووني و ويژدانويه كاني تاكه كه س، له كاتيكدادووه ميان شيعر
ده باته وه سهر نه ته وه و پاله وانه كاني نه ته وه. شيعري هوميري
سووپانه ويه به ده وري شته گوره كاندا، نه و شتانه ي زورينه
دهيبنن و بؤيان گرنه، به لام شيعري نورفي سووپانه ويه
به ده وري حالته دهرونييه كاني تاكه كه سدا. له كومه لگه يه كدا
كه مرؤفي تاك په هه ندي زورتره له مرؤفي فره په هه ندي، كه متر
پيشوازي له شيعري نورفي ده كرپت به حوكمي بالاده ستبووني
يهك جور له بيركرده وه و زالبووني يهك تپروانين بؤ ژيان و
نه دب و مرؤف.

تايپي شيعري نورفي، نه و تايپه يه «خه زعل نه لماجدي» (۱)
پي وايه نايينده ي شيعر مسؤگر ده كات.

له ته رزي شيعري نورفيدا شته گليك ده بن به كه رسته ي شيعر،
شته بچووك، به لام توانسته گه وري ده قنوس درده خه ن له
به ره مه پتانه ي شيعردا، ساده به لام گرنه له په يكه ري شيعردا،
ناسايي به لام ناباو له به كاربردندا، نه و شته بچووكانه ي
قوناغيكي ته مه نمان بؤمان گرنه بوون، له گه ل گه وري بوونماندا
نه وانيش بچووكبوونه وه، نه و شته سادانه كالبوونه وه، نه و
شته ناسايانه ناو بوون، وهك نه وه ي گه وري بووني نيمه له سهر
حسابي بچووكبوونه وه و كالبوونه وه و ناو بووني نه و شتانه بيت.
نه گهر بؤ تيگه يشتن له شيعري هوميري پيويستمان به گه رانه وه

بیت بۆ میژوو، بۆ ناسینی قارمانهکانی ناو میژوو، ئهوه بۆ تیگه‌یشتن له شیعری ئۆرفی پئیویستمان به هیچ کام له‌وانه نابیت، به‌لکو پئیویستمان به چه‌مکه‌کانی ده‌روونشیکاریی فرۆید هه‌یه، پئیویستمان به ناسینی دنیای سه‌رمایه‌داری و ژینگه‌ی تاکه‌کەسی و نه‌ستی ده‌قنوسی هه‌یه، وه‌لئ مه‌یلی گه‌رانه‌وه بۆ مندالی لای ده‌قنوسی شته بچوکه‌کان جوریکه له «Neurosis» هه‌موو مرۆفیک پێژه‌یه‌کی له نیورۆسیسی تێدایه، چونکه پێژه‌یه‌ک له چه‌پاندنی هه‌لگرتوه، کاتیک ئیگۆ و سوپه‌ر ئیگۆ ده‌بنه به‌ر به‌ست له‌به‌رده‌م ئید و غه‌ریزه ئازله‌ییه‌کان، ئیدی ئه‌م بوونه‌وه‌ره له ئازادیی ته‌واوه‌تی چێژ بێ‌به‌ش ده‌بیت و نه‌خۆش ده‌که‌ویت، چونکه له‌گه‌ڵ مه‌یل و بێ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌واندا بۆ ژیان یه‌ک ناگریته‌وه، که‌سانی په‌شبین. نیورۆسیس له‌ فه‌ره‌نگی ئینگلیزیدا ناوه، ئاوه‌لئاوه‌که‌شی «neurtic»-ه، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا «عوساب» ناوه و «عوسابی» ئاوه‌لئاوه‌که‌یه‌تی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ زمانی کوردیدا هاوواتایه‌کمان نییه، بۆیه له‌م نووسینه‌دا وشه‌ی نیورۆتیک به‌کارده‌هێنم، نیوروتیک وه‌ک ئاوه‌لئاویک بۆ ئاخپوه‌ر و ده‌نگه‌ شیعرییه‌که‌ی ناو ده‌قه‌که.

(Neurosis - عوساب) نه‌خۆشییه‌کی ده‌روونیه هه‌یچ پێوه‌ندی به‌ جه‌سته‌وه نییه. ئه‌وانه‌ی نه‌خۆشی (عوساب - نیورۆسیس) یان هه‌یه واقیع په‌ت ده‌که‌نه‌وه، چونکه له‌گه‌ڵ مه‌یل و بێ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌واندا بۆ ژیان یه‌کناگریته‌وه، که‌سانی په‌شبین. یه‌که‌م جار فرۆید له‌ ساڵی ۱۹۰۷دا ئه‌م زاراوه‌یه‌ی به‌کارهێناوه، «عوساب» یه‌ ئایینی تاکه‌کەس و ئایینی به‌ عوسابی ده‌سته‌جه‌می وه‌سف کردوه (مرض بالغرب، ص ۱۵۹) (۲) نیورۆسیس پێگه‌مان پێ ده‌دات

ده‌قی ئه‌ده‌بی پێ بخویننه‌وه، به‌ هۆیه‌وه چینی ژێره‌وه‌ی ده‌ق بێ‌بین. ئه‌گه‌ر فیلیپ ریف نیورۆسی به‌وه پێناسه‌کردبیت: «که‌سی نیورۆسیس که‌سیکه ده‌سته‌وه‌ستانه له‌ پزگارییون له‌ ده‌ستی پابوردوو، له‌ قورسای میژوه‌که‌ی» (ته‌رابیسی، لا ۱۵)، ئه‌وه مه‌یلی گه‌رانه‌وه بۆ پابوردوو، ده‌رکه‌وته‌یه‌کی نیورۆتیکانه‌ی مرۆفه. مرۆفی نیورۆتیک ئه‌و مرۆفه‌یه‌ پێیه‌کی له‌ ناو پۆمانتیکه‌تدایه، چونکه خه‌ون به‌ پابوردوووه ده‌بیت.

ئاماده‌کردنه‌وه‌ی مندالی له‌ ئیستادا، له‌ پێناوی په‌تکردنه‌وه‌یه‌کی ده‌مارگیرانه‌ی ئیستادا نییه، هێنده‌ی ئه‌وه‌ی ترسه له‌ کالبونه‌وه‌ی عه‌شق و پێوه‌ندی نیوان ئاخپوه‌ر و بۆ ئاخپوراو.

به‌ بیرت ده‌هێنمه‌وه

ئێواره‌یه‌کی پاییز بوو

باران وه‌ک پێژنه‌ی ئافه‌رینی مامۆستا به‌سه‌ر

قوتابیه‌کی زیره‌کدا

به‌سه‌رماندا ده‌باری

شه‌قامه‌کان ته‌په‌وون

گوله‌کان ته‌په‌وون

پێواره‌کان چونکه عه‌شق نه‌بوون چه‌تریان هه‌لداوو

من و تو نا (په‌هۆز کامه‌ران، ل ۷). (۳)

ئه‌و بارانه‌ی له‌ زه‌مه‌نی (ئیستا)دا ده‌باریت، ده‌قنوس ده‌باته‌وه بۆ مندالی و پۆله‌کانی خویندن، بۆ زه‌مه‌نی (پابوردوو)، زه‌مه‌نیک دڵ به‌ ئافه‌رینیک خۆش ده‌بوو. عوساب چیه جگه له‌ پزگاره‌بوونی مرۆف له‌ پابوردوو، له‌ قبولنه‌کردنی ئیستا. ئاخپوه‌ری ناو ئه‌م ده‌قه وه‌ک که‌سیکی (عوسابی) هه‌رنایه‌ته ناو «ئیستا»وه، به‌لکو هه‌ر له‌ پابوردوودایه، هه‌موو شته‌کانی «ئیستا» هه‌ر بۆ «پابوردوو»ی ده‌به‌نه‌وه. بارانه‌کانی ئیستا! بارانه‌کانی پابوردوی بێر ده‌هێننه‌وه.

دلۆپەي باران
 لەناو چالایی شانتدا دەوہستا
 بەتەنیشت منەوہ ھەنگاوت دەنا
 من دلۆپە بارانی ناو چالایی شانەکانتم ماچ دەکرد
 بەتەنیشت تۆوہ پیم دەکرد...
 باران دەباری و
 خۆر لێی دەداین
 ھەورەکان لەپرویان نەدەھات بیخەنە پشت خۆیانەوہ
 خۆر خوشکی میھرەبانی ئەوان بوو ھیشتا!
 (ھ.س، ل ۸).

کەسی نیورۆتیکی دەیەوێت زەمەن لە
 خالێکدا رابگرێت، وەک ئەوہی ساتە جوانەکانی
 ژیانی ئەو سەرھتا و کۆتایی میژوو بیت. بەبێ
 ئەوہی بیر لەوہ بکاتەوہ ئاییندە چی بۆ
 ئەو ھەلگرتووہ. زەمەنی شیعری لەم دەقەدا
 «بۆشاییەکی گەرە کەوتووہ تە بوونەوہ»
 زەمەنی حەسرەت ھەلکێشانێکی پەخنەگرانە
 بۆ ساتە خۆش و زووتیپەرەکان. زەمەن لە
 دەقەکەدا لە دەرەوہی ئەو پۆلینە کات دەکات
 بە سێ یەکەوہ «رابوردوو، ئیستا، ئاییندە»،
 بەلکوو تەنیا رابوردوو، ئیستا، بوونیان ھەیە،
 «ئیستا» ش پەت کراوہ تەوہ، واتە ناخپوہری
 ناو دەقەکە بە زەمەنی فیزیایی رازی نابێت،
 بەلکوو لە بریتیدا زەمەنی شیعری خۆی ھەیە.
 ئەو ساتەوہختە ئیمە بە ئافەرینێکی ماموستا
 دلخۆش دەبووین، لە ئیستای گەرەبوونماندا،
 «ئیستا» بە مانا فیزیایی و فەلسەفیەکی
 بچووکە، زۆریش بچووکە، بەلام بە مانای زەمەنی
 شیعری گەرەیە، زۆریش گەرەیە. ئەو شتە
 بچووکە دوینێ «منداڵیمان» کەرەستەکی
 گرنگی شیعرییە لە ئەمڕۆی «گەرەبوونمان» دا،
 بەلکوو گوتاری شیعری لەسەر بنیاد نراوہ،

گوتاری مەزکوردنی «رابوردوو»، بێبەھاکردنی
 «ئیستا»، جوان نیشاندانی «رابوردوو» لە
 بەرانبەر تاریککردنی «ئیستا». راھۆز کامەرەن
 شاعیری شتی بچووک، بەلام لە ھەمان کاتدا
 گەرەیە.

شیعر خولقاندنی جیھانە، بەلام بە کەرەستە
 شیعری. بەو شێوہیە جیھان لە کۆمەلێک
 کانزا دروست بووہ، جیھانی ئەم شیعەریش لە
 شتگەل و پووداگەلێکی سادە دروست بووہ،
 پووداگەلێک کە بۆ ھەموومان گرنگ نین تا
 ساتەوہختیک دەبن بە شیعەر. شاعیر خولقینەرە،
 کیمیاگەرە، ئەو کەرەستە و پووداگەکان تیکەل بە
 کیمیای زمان دەکات، شاعیر سروشتی کیمیاگەری
 ھەیە، لە شتی سادە و بچووک پوودای زمانی و
 شیعری دەخولقینێت.

زەمەنی بانگکردن بەسەر چوو

ئەگینا بانگ دەکردیت

ئایا دەھاتی بەدەم بانگی حەقی منەوہ خۆشەویستم؟

بۆ ئەوہی بۆ یادی ئەو پێپوارانە گەرەکیان
 بوو تەپ نەبن

لەبەر پەنجەرەکەدا جگەرە یە بکێشین؟!

(ھ.س، ل ۸).

دەشیت دیمەنیک، وینەییەکی لەو جۆرە،
 چەندان جار ببینین و بۆمان گرنگ نەبن،
 بەلام کاتی شاعیر زمانی پێ دەبەخشیت،
 گرنگیەکی شیعری پەیدا دەکات، ئەویش ئەوہیە
 شاعیر بۆ خولقاندنی جیھانی شیعەرەکی
 پێویستی بە جەنجالی و ئالۆزی نییە، بەلکوو
 وەک کیمیاگەرێک لە کانزا و ماددە سەرھتایی
 فۆرم و شتی نوێ دەخولقینێت، ئەمیش جیھانی
 شیعری خۆی دەخولقینێت. ھەموو شتیک کە
 دەببینین دەشیت کەرەستە شیعرخولقین بن،
 بە مەرجیک شاعیر کیمیاگەری زمان بیت.

«شيعر له ناو زماندا نيبه به و شيويه يه ي پهنگ و بۆن له گولدا ههن» (ئه دۆنيس. ص ۱۱۰) (۴)، به لكوو ئه وه شاعيره شيعرييه ت به زمان ده به خشيت، ئه وه ش له پيگه ي به كاربردني ناباوانه ي زمانه وه، وشه له مانا فرههنگي و پوژانه ييه كانى پزگار ده كات. ئاسايى بوون ئافاتى شيعره، شيعر پزگار كردنى شته كانه له دۆخى ئاسايى بوون بۆ دۆخى ناباو، ئه مه ش له پيگه ي به خشيني وه زيفه ي نوئ و ئاسايى به شته باو و دووباره كان.

۲

ئيمه پيشتر باسمان له زه مه نى فيزيايى و زه مه نى شيعرى كرد، ئه وه ش پيگه مان پئ ده دات بلين له ده قى «بوشاييه كى گه وره كه وتووه ته بوونه وه» دا، خو مان له به رده م دوو بووندا، بوونى كى (فيزيايى) و بوونى كى (شيعرى) دا ده بينينه وه. هه ردو «بوون» كه له مه ترسي دان، بوونه فيزياييه كه به هۆى قورسبوونى زه وى و پيسبوونى ژينگه و داگير كردنى ئه ستيره و هه ساره كانه وه له لاي نه مرؤفه وه كه وتووه ته مه ترسييه وه، بوونه شيعرييه كه ش له مه ترسي دايه، به هۆى چه قبه ستوويى زه مه نه وه، كه زه مه نيكي شيعرييه .

پوژه كان ده بوو بپوون

نه پوشتن

هه ينييه كان كه ده بوو بين

نه هاتن

ئه وانه ي كه ده بوو بميننه وه

نه مانه وه

بوشاييه كى گه وره كه وتووه ته بوونه وه

ژيان هه ر ئه و پوژانه بوون به ژير باراندا تيمانه پاندا

ده ست له ناو ده ست (ه . س، ل ۱۰).

نيوروتيك بوونى ناخپوه رى شيعرى، چهنده

ده رد يكي كولتورى و سه پينراوه، هينده ش بژارده يه كى شيعرييه .

۳

ژيانى ئيمه ئه وانى تر ديزاينيان كردوه، ئيمه كه ده بوو ياخى ببين و نه بووين، كه ده بوو بژين و نه مانتوانى، كه ده بوو هه لوه سته بكه ين و نه مانكرد، كه ده مانويست كوته كولتورييه كان بشكيتين و نه مانشكاندا! درهنگ له ماناي ياخي بوون تيگه يشتين. ياخى بوون له پيناوى ويران كردنى دنياى «ئه وان» ي تر نا، به لكوو له پيناو چيكردى دنياى «خومان» دا، به لام نه بووين:

ده بوو ئيمه كارمان به سهر خه لكويه وه نه بيت

ده بوو گوئ نه ده ين به پشتوى دلئ وان

به بووكه له ي دلئ مندالانى پويشتوو

ده بوو هه موو شتيك فره اموش بكه ين

وهك چوون له يلا، گوزه كه ي ده خسته سه رشانى

ئه فينمان به خينه سه ر شان و له پاليه كدا پئ بكه ين.

(ه . س، ل ۱۰).

واته كه سى نيوروتيكى، كه سيكي خود (ئه فين/ نه رسيى) نيبه، هينده ي ئه وه ي «ئه و» ي تره . به لام كاتيک درك به وه ده كات «ژيان گوزه راندا» به دلئ «ئه وان» ي تر دنياى «ئه مان» ي ويران كردوه، هه موو شتيك له ده ستچوو، ئيتر زه مه نى شيعرى كه زه مه نى ئيستاشه، ده بيته گريان بۆ زه مه نى پابوردوو. ده شيت ئه و زه مه نه به زه مه نى له ده ستچوو ناو ببه ين، هه ر بويه شه «بوشاييه كى گه وره كه وتووه ته بوون» يه وه .

ليره دا ئيمه ده كه وينه وه به رده م پرسى «هه ست» و «نه ست» به ده رپينه فرويدييه كه،

نەست گەنجینەى ئارەزوو چەپنراوہ کانی
 مرقە، ھەست چاودىرى و کۆنترۆلى کردوہ .
 نەست خودى پاستەقینەى مرقە، ھەستىش
 کولتور و کۆمەلگەيە، لە پىگەى سىستىمى
 چاودىرىيەو، پىگە لە ئازادانە ژيان و بۆ
 خۆژيانى تاکەکانى دەگرىت. بە باوہ پى (ئەرىک
 فرۆم) يىش بەرکەوتن و ناکۆكى تاک لەگەل
 کۆمەلگەدا ھەر لەو پوہ سەرچاوە دەگرىت کە
 تاک ناتوانىت ئارەزووہ کانی خۆى بەدى بەئىت.
 بەدەرپىننىكى تر، ھەست ھاوتای «دەل» ە و
 نەست ھاوتای «عەقل» ە. دەل خودى مرقە و
 عەقلىش ئەوانى ترە. عەقل لە يەككى لە مانا
 و داتاشراوہ کانی ناو زمانى عەرەبىدا، بەواتای
 بەستنەوہ دىت. عەقل ئامرازىک نىيە بۆ
 ئازادبوون، ھىندەى ئامرازىکە بۆ بەستنەوہى
 تاک بە داوى کولتورەوہ .
 ھەلبەردنى «عەقل» پشتکردنە «خود» ە
 لەم دەقەدا، پشتکردنە «خود» و پووکردن
 لە «عەقل» جۆرىک لە پەشيمانى بەداوى
 خۆيدا ھىناوہ، لەبەر ئەوہى دەقنوسى ئەم
 دەقە دركى بەوہ کردوہ، عەقل ھىچ نىيە
 جگە لە و گشت شتەى بە پىکەوتنى گشتى
 لەلایەن ھەمووانەوہ ناوئراوہ عەقل و پىکەوتنى
 لەسەر کراوہ .

لە دەقى «ئایا ھەموو شاعىرىک سەرەتا لە
 شتىک ھەلھاتوہ؟» دا نووسىوہتى:

داىک بزمارى باوہ پى خۆى داکوتى سەرەتا
 دواتر باوکم و
 پاشانىش مامۆستاگانم. (ھ. س، ل ۲۲/۲۳).

دەقنوس خىزان و قوتابخانە، وەك ئامىزىكى
 گەرم و مېھرەبان و شوئىنىک بۆ فېرېوون
 نابىنىتەوہ، بەلکۆو وەك دوو دەزگای کولتورى،
 چەپنەر، دلپەق وئىنايان دەکات، دوو دەزگای

دەيانەوئىت تەلقىنى بکەن، بە ھۆى چەكوش
 و بزمارەوہ:

ويستيان تىبگەم
 تەختەم و
 نەمتوانى،

بۆيە ھاتمە دەرەوہ و
 پامکرد...
 پامکرد تا

بووم بە شاعىر

ئایا ھەموو شاعىرىک

سەرەتا لە شتىک پايکردوہ؟

(ھ. س، ل ۲۲/۲۳).

بەپىچەوانەى دەقى «بۆشايىھىكى گەورە
 کەوتوہتە بوونەوہ» لە دەقى «ئایا ھەموو
 شاعىرىک سەرەتا لە شتىک ھەلھاتوہ» دا
 ناکەوئىتە ناو داوى کولتورەوہ، بەلکۆو ھەلدىت
 و ئەنجامى ھەلھاتنەكەشى گۆرانيک بەداوى
 خۆيدا دەھىننىت کە بوون بە شاعىرە. گۆرپان
 لىرەدا ئامازەيە بۆ گۆرانيكى گەورە، گۆرپان
 بەو مانايەى لای ئۆفیدی شاعىرى يونانى
 ھەيە نەك بەو شىوہى لای فرانتز كافکا
 ھەيە. گۆرپان لای ئۆفید برىتییە لە پروسەى
 گواستنەوہ لە دۆخىکەوہ بۆ دۆخىكى تر،
 بەلام لای فرانتز كافکا «گۆرپان» برىتییە لە
 گواستنەوہ لە دۆخىکەوہ بۆ دۆخىكى خراپ،
 ھاوشىوہى گۆرپانى گرىگۆرى سامسا لە مرقەوہ
 بۆ مېروو. گۆرپانى ئاخىوہرى ناو دەقى ئایا
 ھەموو شاعىرىک سەرەتا لە شتىک ھەلھاتوہ؟
 گۆرپانە لە دۆخى کەرەستەيەكى بى گيانەوہ بۆ
 شاعىرىوون. شاعىرىوون بەو مانايە نا کەسىک
 ھۆنراوہمان بۆ بنوسىت، بەلکۆو بە مانای
 بوون بە خاوەنى تىپوانىن و ويست و زمان،
 بە مانای ھەلوہستەکردن بەرانبەر بە دنيا و

نادادی و ستم. دهقنوس تپروانینی هیه بۆ دوو دهزگای زیندووی کۆمه‌لگه، وهک دوو دهزگای سه‌رکوتکار وینایان دهکات، ویستی هیه بۆ یاخیبوون و له‌ئه‌نجامی تپروانین و ویسته‌وه، ده‌بیئت به شاعیر و پرسیار دهکات.

٤

هیچ شتیگ له بووندا تازه نییه، پرسیاره‌کان، قه‌یرانه‌کان، پرسیار و قه‌یرانه‌کانی ئه‌م‌پۆ، هه‌مان پرسیار و قه‌یرانه‌کانی مرۆفه‌کانی دوینین، مرۆفی ئه‌م‌پۆ پێیان‌وه گرفتاره. مردن و له‌دایکبوون، ته‌نیایی و دلشکان، نه‌مریی و بیرچوونه‌وه، ئه‌و پرسه ئه‌زله‌ی و ئه‌به‌دیانه‌ن به شیوازی جیاواز و له سه‌رده‌می جیاوازا، مرۆف له باره‌یان‌وه ده‌دوویت. مرۆفه تازه‌کان پرسیاره دێرینه‌کان ده‌که‌ن، وه‌لێ به‌دوای وه‌لام و پاشه‌ی نوێدا ده‌گه‌رپین بۆیان، مرۆفی تازه هه‌لگری نیگه‌رانی و نه‌خۆشییه دێرینه‌کانه.

پاهۆز کامه‌ران وهک شاعیر، هه‌ر زوو درکی به‌وه کردووه هیچ شتیگ له بووندا تازه نییه، نیگه‌رانی ئه‌و، هی ئه‌وه نییه مرۆف خه‌سته‌ی نه‌خۆشییه وجودی و کولتورییه‌کانه، به‌لکوه نیگه‌رانی ئه‌وه‌یه ئه‌م جاره زۆر زۆر نه‌خۆش ده‌که‌وین، زۆر زۆر دلی ده‌شکیت. دلشکان پووداوه، به‌لام پووداویکی تازه نییه، به‌لکوه بپری دلشکانه‌که‌یه له ژیانی ناخپوه‌ردا ده‌بیئت به پووداویکی تازه، یان شایانی گپرانه‌وه. شیع‌ر ده‌رپرینی ناباو - نامه‌ئلووفه. ده‌رپرینی ناباو جوړیک له پووداوه له زمانی ده‌قدا دروست ده‌کات و له‌و‌یشه‌وه خوینهر تووشی سه‌رسامی ده‌بیئت.

ناوونیشانی ده‌قه‌که پسته‌یه‌کی خه‌به‌رییه، خه‌به‌ر له شتیگی کۆن، به‌لام گزنگ ده‌دات.

دلشکان، حاله‌تیک، یان نه‌خۆشییه‌ک نییه، کۆتایی بیئت، یان مرۆف لێی چاک ببیته‌وه، دلشکان هه‌میشه له‌گه‌لماندایه و له‌گه‌ل‌داین، دل‌مان شکاندووه، دل‌مان شکینراوه، دل ده‌شکینین و دل‌مان ده‌شکینریت.

دل، کانزا نییه، به‌لام له‌کاتی شکاندا ده‌بیستریت، خۆمان ده‌بیستین، نه‌ک ئه‌وانی تر، ده‌شیت ئه‌وانی تر له پوخسارماندا ببینن. «ده‌زانم دلشکان شتیگی تازه نییه»، به‌کێکه له ده‌قه‌کانی ناو کتییی ئازاوه‌ی بیده‌نگ. «به‌فر ده‌باریت و دل‌م لای تویه» ده‌ستپێکی ده‌قه‌که‌یه، ساتی به‌فر کپی و هیمنییه، هه‌لبژاردنی وه‌ها ساتیک بۆ ئه‌وه‌یه ده‌نگی ناخپوه‌ر باشت‌ر بگات.

«له په‌نجه‌ره‌ی چیشته‌خانه‌که‌ته‌وه» هیچ ئاماژه‌یه‌ک نییه بۆ ئه‌وه‌ی په‌رده‌یه‌ک به په‌نجه‌ره‌که‌وه بیئت، بۆیه هه‌موو شتیگ پوون و دیاره، په‌نجه‌ره‌یه‌ک که جیگای ژیان و مردن و دلشکانی دووکه‌سی تیدا ده‌بیته‌وه، له‌ویوه سه‌یری دنیای ده‌ره‌وه ده‌کات، ده‌ره‌وه سارد و کپه، ژووره‌وه‌ش گه‌رم.

«پالته‌یه‌کم خودا ده‌زانیت له چه‌رمی چ ئاژه‌لپیک -

له‌به‌ردایه و بیریه‌ک له ته‌نیستمد... هیلاکم» ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی مرۆف چ دل‌په‌قه؟ ئاژه‌ل ده‌کوژیت و پێسته‌که‌ی ده‌کات به پالته‌ی تا خۆی له‌سه‌رما بپارێزیت له‌و کاته‌ی ده‌رباره‌ی فیشه‌کێک ده‌دوویت که له‌میژه‌ پێوه‌ی نراوه و نه‌یکوشتووه.

ناخپوه‌ر له‌م ده‌قه‌دا هه‌موو شتیگ ده‌زانیت، ده‌زانیت «شاره‌کان له‌میژه‌ هه‌ن، دلشکان شتیگی تازه نییه» ئه‌وه‌ی که تازه‌یه بۆ ئه‌و بپری زیاتری دلشکانه‌که‌یه‌تی.

شیع‌ر ده‌رپرینی ناباوه، بۆ پرسه دێرین و

باوه‌کان، ده‌قه‌که له ږیگه‌ی به‌کاربردنی ناباوانه‌ی وشه‌گه‌لیکی باوی وهک «به‌فر، په‌نجره، چیشخانه، ژیان، دلشکان، مردن، فیشه‌ک، شار» خوی بنیادناوه. له پیناوی گه‌یاندنی گوتاریکدا نه‌ویش کونی و له میژینه‌ی بوونه، شاره‌کان له‌میژنه‌ه‌ن، ه‌روه‌ها دلشکانیش، شاره‌کان و دلشکانه‌کان هینده‌ی په‌کتر کونن. ده‌شیت میژوی شار، میژوی دلشکانی مرؤفه‌کانی بیت، باله‌خانه و پستورانته‌کان، دیوی سهره‌وه‌ی نه‌و میژوه‌بن، دلی شکاری مرؤفه‌کانیش به‌شی ژیره‌وه و دیوی نه‌بینراوی نه‌و میژوه‌بن.

ده‌زانم دلشکان شتیکی تازه نییه

به‌لام ئیتر من نه‌م چاره

نؤد نؤد

دلّم شکا (ه.س، ل ۶۲)

نه‌م جه‌ختکردنه زوره زمانیه، ناماژه‌یه بؤ نه‌وه‌ی له دؤخیکی ده‌روونی وهک دلشکاندا، زمان چاکت ناکاته‌وه، به‌لام نامرازی هاوارکردنت پی‌ده‌به‌خشیت.

سیمۆیندس گوتویه‌تی: «شاعر تابلویه‌کی ده‌نگداره، تابلؤ شاعریکی په‌نگداره» (عه‌قلی شاعری، ل ۹۶). (۵)

ده‌قنوس ده‌یه‌ویت تابلویه‌کمان به وشه بؤ بکیشیت. که‌سیک له‌م دیوی په‌نجره‌وه، که‌سیکی تر له‌و دیوی په‌نجره‌وه ده‌بینیت. پوه‌به‌ری نه‌خشاندنی تابلؤکه په‌نجره‌یه‌که، نه‌م په‌نجره‌یه ه‌مان نه‌و په‌نجرانه نییه ئیمه لیه‌وه ته‌ماشای دنیا ده‌که‌ین، جاک دریدا له کتیبی له‌باره‌ی زانستی نووسینه‌وه ده‌لیت: (هیچ شتیکی نییه له‌ده‌روه‌ی ده‌ق)، په‌نجره‌ی ناو نه‌م ده‌قه شاعریه‌ی گه‌ردوونیکه بؤ خوی، چونکه وه‌زیه‌ی په‌نجره‌ بؤ پوانینه‌وه ده‌روه‌یه، به‌لام په‌نجره‌ی ناو نه‌م ده‌قه شوینه. شوینیک

هینده‌ی گه‌ردوون، چونکه جیگه‌ی دلشکان و عه‌شق و ژیان و مردنی تیدا بووه‌ته‌وه. کاتیک ده‌لین شاعر ده‌ستکاریکردنی زمانه، نه‌وه مه‌به‌ستمان به‌خشینی شوناس و وه‌زیه‌ی جیاوازه به وشه و که‌ره‌سته‌کانی زمان، دروست وهک نه‌و وه‌زیه‌یه‌ی ده‌قنوس به په‌نجره‌ی به‌خشیه. په‌نجره هر به‌ته‌نیا شوینیک نییه بؤ نیشاندانی مه‌ودایه‌کی جوگرافی له‌نیوان دوو که‌سدا، که‌سیک له‌م دیوی په‌نجره و که‌سیکتر له‌و دیوی په‌نجره‌که‌وه، به‌لکوو له‌وه زیاتریش ناماژه‌یه بؤ نیشاندانی دوو زه‌منی جیاوازه‌منی پیکه‌وه‌بوون و زه‌منی داپان. په‌نجره‌که شوینیک نابیت لیه‌وه پوانریته ناسؤ و نایینه، به‌لکوو شوینیکه بؤ بیره‌ینانه‌وه‌ی پابوردوو:

«خهریکم له په‌نجره‌که‌وه

که پؤژانیک له‌و دیوییه‌وه

ه‌موو شتیکی نوئ بوو،

له‌و چالانه ده‌پوانم

باراناو دایگرتوونه‌ته‌وه». (ل ۴۹)

پابوردووخوازییش جاریکی تر جه‌خت کردنه‌وه‌یه له نیورؤتیکبوونی ناخپوره شاعریه‌که‌مان. ده‌قی (ده‌زانم دلشکان شتیکی تازه نییه) به‌جوریک له‌جوره‌کان گه‌پانه‌وه‌ی ده‌قنوسه بؤ ده‌قی (بؤشاییه‌کی گوره‌که‌وتووه‌ته بوونه‌وه) ده‌قنوس نه‌یتوانیوه، یان نه‌یویستوه به‌یه‌ک ه‌ناسه و پیتم ده‌قه‌که‌ی بنووسیت، وه‌کی تریش ده‌شیت گوزارشتکردن له‌دؤخه نیورؤسییه‌که به‌یه‌ک ده‌ق کؤتایی پی‌نه‌هاتیت، هر بویه ده‌قنوس له‌جیگه‌ی تر دا دووباره ه‌ولئ زمان به‌خشینه‌وه‌یه‌کتری به‌دؤخه نیورؤسییه‌کی داوه‌ته‌وه، نه‌مه‌ش له‌و راستییه‌مان نزیک ده‌کاته‌وه شاعیران یه‌ک ده‌ق ده‌نوسن، به‌لام به

ناوونیشانی جیاواز جیاواز. شاعیران نیگه رانییه ک، یان پوانینیکیان هیه ده شیت به ده قیک، یان به چند ده قیک بتوانن نه و نیگه رانی و پوانینه یان بنووسنه وه، وهک نه وهی ده قنوووسی (ئاژاوهی بیدهنگ) له م دوو ده قه دا نیشانی داوین.

۵

شاعر داهینانی وینه یه، شاعیر وینه سازه. له نیاوان داهینانی وینه و وینه سازیدا، که سیه تیی وینه سازی هیه. هه ندیک که سیه تیی وینه سازی به (ده مامک) ناوده بهن، به لام من به سوود وه رگرتن له جیل دۆلۆز ده سته واژهی که سیه تیی وینه سازی به کارده هینم. جیل دۆلۆز له باسی نیتشه دا ئاماژه بۆ نه وه ده کات زیاتر له که سیه تیی که سیه تیی هه بووه، داوین که سیه تیی چه مکسازیی نه و شیتیی که سیه تیی هه بووه. له په نای که سیه تیی چه مکسازیی کانییه وه، بیرکردنه وه فله سفییی کانی خۆی ده رپرپوه. مادام شاعر داهینانی وینه بیت و شاعیر وینه ساز بیت، نه وه له بری ده سته واژهی (ده مامک) ده سته واژهی (که سیه تیی وینه سازی) به گونجاوتر ده زانم، شاعیران و فه یله سووفان په نای بۆ ده بهن، زۆر جار که سیه تیی که له میژوودا، یان له ناو نه فسانه کاندایا هه لده بژیرن و له په نایانه وه دیدگه کانی خۆیان ده خه نه پوو، هاوشیوهی نیتشه که «زهرده شت» ی هه لبژارد، له په نای زهرده شته وه، چه مکی مرۆفی بالا و بیرى ئازاد و گه پانه وهی هه میشه یی خسته پوو. نیتشه زیاتر له که سیه تیی که سیه تیی چه مکسازیی هه بووه، وهک «زهرده شت، مه سیح، سوکرات» زهرده شت بیرى ئازاد و په وشتی چاکى به مرۆف داوه، مه سیح میهره بانى و سوکراتیش حه قیقه ت.

به کارهینانی که سیه تیی وینه سازی له شاعیریشدا په رنگی داوه ته وه. له شاعیری عه ره بیدا له لای عه بدولوه هاب به یاتی په نای بۆ براوه، به یاتی ناوی «عائیشه» که مه عشووقه نه فسانه بییه که ی (عومەر خه یام) ی شاعیر بووه به کارده هینیت، به کارهینانی که سیه تیی چه مکسازیی وهک عائیشه جگه له وهی لای به یاتی ده لالاتی خۆی هیه، له هه مان کاتدا ئامرازکی هونه رییبه و ده رفه تی داهینان زیاتر ده کات. عائیشه له ده لالاتی زمانیدا ده بیته جۆریک له نه فسانه و هیمما بۆ نه فینیکی به رده وام و نوئ ده کات. له شاعیری کوردیدا، (ئه نهور قادر محهمه د) که سیه تیی که سیه تیی پاسته قینه و میژوویی وهک «مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی» هه لده بژیریت و چامه ی «غهریبی» ده نووسیت. له په نای غهریبی مه ولاناوه باس له غهریبی خۆی ده کات. له کۆمه له شاعیری (ئاژاوهی بیدهنگ) دا، ده قنوووس هه تا سه ر به جیناوی لکاو ی یه که م و که سی تاکه وه قسه ناکات، گریان و حه سه ره تی خۆی بۆ رابوردوو، توورپه یی نه و له ئیستا، له په نای که سیه تیی وینه سازیه کانییه وه ده بیستین، عوسابی بوونی نه و له پشت ده قی «ئه لپیتر کامو» و «هۆلدن کالفیلدا» وه ده بینریت. هه ریه ک له و دوو که سیه تیی هه له زمانی شاعیری (پاهۆز کامه ران) دا هه لگری ئاماژه ی تایبه تن، که سیه تیی وینه سازی یه که میان نووسه ر و شانۆنامه نووسیکی په شبین و یاخی و به رجه سته یه، (مرۆفی یاخی) له به ناوبانگترین کتییبه کانییه تی، هه لبه ته به ته نیشته شانۆنامه کانییه وه. که سیه تیی وینه سازی دووه م ده قنوووسی کاره کته ریکی خه یالیی ناو پۆمانی (پاسه وانیک له مه زرا) ی دی سالینجه ره، سیمبۆلی یاخیبوون و په شبینیه. له و دیو یاخی بوون و په شبینیه کانی که سیه تیی وینه سازیه کانییه وه،

ياخيبوون و پەشيبىنى دەقنوس دەبىنرېت .
 پتويستم بەو يە بگە مە لای باوكم،
 بلېم برای نازيز ئەو دەمانچە حيزە پروبکەرە خۆت،
 ئەو فيشکە ناوی خۆتی لېبھېنە،
 خۆت کە نوپنەری گۆنە پاريزانی جيهانی
 (ه.س، ل ٦٧).

دەقنوس دەيه ويئت مملانی نیوان نەو هەکان،
 هەلگرنای بەهای کۆن و نوئ، لە رېگەى
 (کالفیلد) کەسپەتییە وینە سازییە کە یەو نیشان
 بدات. نیشان دانیک بە نەغمە یەکی نیتشە بیانە،
 نیتشە دەلیت «ئەو لەوحە گۆنانە بشکێنن»
 مەبەستی لەو رېنمایانە یە بۆ موسا دابە زیون،
 دەقنوس سیش پوو دەکاتە باوکی و دەلیت: بەو
 فيشکە کە خۆت بکوژە. کوشتنی باوک لە چیرۆکە
 ئۆدیسییە کە دا مرۆف تووشی هەست کردن بە
 گوناھ و پەشیمانی دەکاتەو، هەر بۆ خۆپاراستن
 لە تووشبوون بەو هەستە، دەقنوس پەنای
 بردووە تەو بەر کەسپەتییە چەمکسازییە کە، باری
 قورسی گوناھ و پەشیمانی دواى کوشتن دەدات
 بەسەر کالفیلدا.

٦

نیورۆتیکى گوتاری زالى شيعری پاهۆز
 کامەرانه، ئەم گوتارە هەر لە پیناوە پەتکردنەو ی
 پەشبینانەى واقیعدا نییە، بەلکۆو پەتکردنەو ی
 گۆراو یە بۆ یاخیبوون وەک پێشتر نمونەمان لە
 دەقی «ئایا هەموو شاعیرێک سەرەتا لە شتێک
 هەلھاتووە؟» دا هینایەو، دۆخی پەشبینی بۆ
 یاخیبوون گۆراو یە. یاخیبوون دۆخیکی شيعری
 و شيعرییەتی بە ژيان بەخشیو، ئەمەش لەو
 پوانگە یەو شيعریبوون، واتە پەتکردنەو ی
 دۆخی سەپینراو، شيعرییەتیش بریتییە لەو
 کاریگەرییەى یاخیبوون دروستی دەکات.

کاریگەرییە کەش لەو پرسیارەدا پەنگی داو تەو ی
 کە دەپرسیت»، «ئایا هەموو شاعیرێک سەرەتا
 لە شتێک هەلھاتووە؟»، هەر ئەمەش رېگەى پێ
 داین گوتاری نیورۆتیک و شيعرییەتی یاخیبوون
 بکەین بە ناوونیشانی ئەم نووسینەمان.

سەرچاوەکان:

- ١- العقل الشعري، خزعل الماجدي، ط ١، ٢٠١١.
- ٢- مرض بالغرب، جورج طرابيشي، ٢٠٠٥.
- ٣- راهۆز کامەرانه، ئاژاوەى بێدەنگ، ٢٠٢٣.
- ٤- ادونيس، سياسة الشعر، سنة، ١٩٨٥.
- ٥- حسين له تيف، عه قلى شيعرى، ٢٠٢١.